

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΗΛΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Εν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11

Τεμάται λεπτῶν 10

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσῶν 15.

Τεμάται λεπτῶν 10

ΠΡΑΞΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

Ο ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΟΣ

— Παράπονο τοῦ ἰδίου εἰς λά μινόρε —

Κι' ἦταν ἡ πιό χρυσῆ δουλειά

Τῆς ἔρμης ῥωμηοσύνης

Παντοῦ τὴν ἀρχαιότητα

Νὰ κλέβης καὶ νὰ γδύνης

Θεοὺς, θεάς, καὶ ἥρωας

Σὲ ξένους νὰ πουλᾷς

Καὶ μὲ τὴν ματαιότητα

Τοῦ κόσμου νὰ γελᾷς.

Ἦταν ἡ πιό χρυσῆ δουλειά!

Μὲ τίποτε μποροῦσες

Νὰ βγάλῃς βιὸς ἀμέτρητο

Ποῦ δὲν τ' ἀκαρτεροῦσες,

Δὲν τῶλπιζες ἀπ' τῆς τιμῆς

Τὸν ἰδρω τὸν ζεστό,

Κι' εἶχες μπροστά σου μάρτυρας

Μὲ στόμα σφαλιστό.

Κανεῖς θεός, κάμμιὰ θεᾶ

Δὲν μπρόβαινε μπροστά σου

Νὰ μαρτυρήσῃ ἄξαφνα

Τὸ κλέφτικ' ὄνομά σου.

Θεοί, θεαὶ καὶ ἥρωες

Κωφάλαλοι, βωβοὶ

Σ' ἀφίναν καὶ τοὺς σκλάβονες

Ἰστὰ ξένα ἰστὰ στραβοί.

Καὶ τοῦ Ὀλύμπου κλέφτης σὺ,

Ἀθανασίας κλέφτης,

Ἰσάν αἰετὸς ἐπέταγες,

Μὰ τώρα πέφτεις, πέφτεις,

Ἰσάν τὸ πουλί ποῦ κυνηγὸς

Βαράει στὸ φτερό

Ἄχ! εἶν' ἡ τέχνη δύσκολη

Ἰστὸ σημερινὸ καιρό!

Μακάριοι ποῦ πρόλαβαν

Ἐγκαίρως νὰ τὴν κᾶνουν

Μακάριοι ποῦ πρόλαβαν

Ἐγκαίρως νὰ πεθάνουν!

Καὶ σ' ἄλλο κόσμῳ πῆγανε

Μὲ τοῦτον νὰ γελοῦν

Ἰσως κι' ἐκεῖ ἀρχαῖά των

Ἀκόμα νὰ πουλοῦν.

Τοὺς ῥάψαν μὲ παράσημα,
 Μὲ λόγους, μὲ στεφάνια
 Που λές κι' ἀνοιώθανε γι' αὐτοὺς
 Τόσαις ψυχαῖς ἀρφάνια.
 Ἐφημερίδες ἔγραφαν
 Καὶ περιοδικὰ
 Πῶς ἔκαμαν ῥτό βίο τους
 Καλὰ μοναδικά.

"Αχ! ποῦ ν' ἐκείνος ὁ καιρός;
 Ἐπέρασε καὶ πάει
 Ὀλοῦθ' ὁ κόσμος ὁ κουτός
 Ἀρχίζει νὰ ξυπνάη,
 Κανεὶς ἀρχαιοκάπηλος
 Δὲ θάχ' ἄλλη φορὰ
 Παλάτι' ἀπὸ τὰ κόκκαλα
 Βγαλμένα τὰ ἱερά!

ΕΝ ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Πολὺς πάταγος ἔγεινε περὶ τοῦ ἂν ᾖναι πταῖσμα ἢ κακούρημα ἢ ἀρχαιοκαπηλεία παρ' ἡμῖν καὶ τινες τῶν σπουδαίων συναδέλφων ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην ἀνακαλύψασαι ἐν τῇ μωρᾷ κόνει τῆς βαυαρικῆς νομοθεσίας τοῦ 1834 Διάταγμα τι, ἰσχὺν νόμου ἔχον καὶ τιμωρῶν ὡς ὑπεξίρεισιν ἢ κλοπὴν τὴν ἀρχαιοκαπηλείαν. Ἄλλ' ὅσα περὶ αὐτοῦ ἐγράφησαν, ὅσα **ρεκλαμαδικὰ** προγράμματα ἐτοιχοκολλήθησαν πᾶν ῥς τὸ βρόντο κατόπιν μιᾶς σπουδαίας ἀνακαλύψεως καὶ ἀποκαλύψεως τοῦ **Ραμπαγᾶ**.

Ἦ μεγάλοι δημοσιογραφικαὶ λίμαι, τὴν ἐπάθετε ἐν τῇ βία καὶ σπουδῇ ὑμῶν ὅπως εἴπητέ τι νέον. Τὴν ἐπάθατε ὡς μύωπες διὰ διόπτρας ἀριθμοῦ 2, ὡς τυφλοὶ μᾶλλον, ὡς ὑπερῆφανοι ῥς τὰ μάτια, διότι, (χέαρ! χέαρ! ἀκούσατε! ἀκούσατε!) διότι, λέγομεν, εἰς τὸ εἰρημένον διάταγμα ὑπάρχει ἐν **ἀκροτελεύτιον ἄρθρον**, καθ' ὃ τιμωροῦνται **ΠΤΑΙΣΜΑΤΙΚΩΣ** αἱ ἀναφερόμεναι παραβάσεις, ἥτοι μὲ πρόστιμον 50—500 δραχμῶν τοῦτέστιν, ἤγουν, δηλαδή, μὲ ἄλλους λόγους, ἥτοι, τιμωροῦνται μόνον **φορολογικῶς**, ὡς ἂν προέβλεπον οἱ Βαυαρῆζοι ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μόνον τοῦ δεινοτέρου φορομπήχτη θὰ ἐτελοῦντο τὰ σκανδαλώδη ἀποκαλυπτήρια τῶν λαμπρῶν ἀρχαιοκαπήλων.

Μὲ ῥγεῖα τὰ μάτια!

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εἰσέτι δὲν προσδιωρίσθη ἡ δίκη διὰ τοὺς κλεφτοτελωνάδες τοῦ Πειραιῶς Δαμιανὸν κλπ.

— Ἐντυποὶ κατάλογοι ἐδημοσιεύθησαν καὶ ἀποστέλλονται τοῖς ἰσχύουσι τῆς ἡμέρας, περιέχοντες τὰ ὀνόματα τῶν ἐνόρκων ἐν τῷ κακούρηγιδικεῖ Ἰαμίας.

— Ὁ Δαμιανὸς τυχὼν ἀδείας δεκαπενθημέρου παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν εὐρίσκειται ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν τῷ περικαλλεῖ αὐτοῦ μεγάρῳ (νυμφῶνι) ὅπου συνέρχεται καθεκᾶσθην ἐσπέραν πλῆθος οἰκειῶν, καὶ συγγενῶν καὶ τελοῦνται ἀλλεπάλληλα συμβούλια ἐπὶ συμβουλίων ὅπως ἐπιτευχθῇ ἀνετώτερον ἢ ἀθώωσις του ἐν Ἰαμίας.

— Ἴδου τὰ ἀποτελέσματα τῆς προώρου διακωδωνίσεως παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, ὅτι ἡ δίκη γενήσεται ἐν Ἰαμίας. Ἐδῶκε δηλαδή καιρὸν νὰ ἐτοιμασθῶσιν ἀνέτως, ὅπως ἰκανοποιηθῇ διὰ τῆς πανηγυρικῆς ἀθώωσεως τῶν κλεφτοτελωνάδων, ἢ κοινωνία.

Μακρῶν.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΕΙΑΣ. — Ἰπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, εἰς ΜΙΣΕΛΛΗΝ, ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν σκανδαλίαν Χώραν διατριβὴν ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος.

Σεὶς τὸν ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΚΗΠΟΝ, λέγει ὁ ΜΙΣΕΛΛΗΝ, πρὸ πολλῶν ἐτῶν, εἶχον ἀνευρεθῆ τρία, δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῖα, ἀγάλματα καλῆς τέχνης καὶ μεγάλης ἀξίας τὰ ὅποια μέχρι τινὸς ἔκειντο ἐπὶ τόπου, ἀλλ' ἀπὸ τινος χρόνου ἀφῆρέθησαν ἐκεῖθεν. Καὶ ἐρρήθη μὲν τότε ὅτι ἐτοποθετήθησαν εἰς μέρος ἀσφαλέστερον, ἀλλὰ γνωρίζω καλῶς, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων σήμερον. Εἶναι τάχα ἀνευλαδὲς νὰ ἐρωτήσωμεν τί ἐγένοντο ταῦτα; Ἐγὼ τοῦλάχιστον θεωρῶ τοῦτο ἀναγκαστὸν καθ' ὅσον, μεταξὺ τῶν ὀνομάτων ἀρχαιοκαπήλων, τὰ ὅποια κυκλοφοροῦσι κατ' αὐτάς, φέρεται καὶ τὸ ὄνομα ΑΓΛΙΚΟΥ τινος ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗΝ κατέχοντος θέσιν. Καθ' ὃ μανθάνω τὸ ὄνομα τοῦτο ὑπάρχει ἐν τῇ ἐκ Πιρσιῶν ἀποσταλείσῃ δικογραφίᾳ.

Ἄδῶτα, κ. Συντάκτα, θεωρῶ καλὸν νὰ ἐξακριβωθῶσι, διότι μὲ ὅσα βλέπω καὶ ἀκούω, κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας, π ἄ ω ν ἄ π ι σ τ ἔ ψ ω, ῥς τ ῆ ξ ὑ π ν ι α μ ο υ, ὅ τ ι ὁ Ρ Α Μ Π Α Γ Α Σ φ α ν τ ἄ ζ ε τ α ἰ ῥς τ ὸ ν ὑ π ν ο ν τ ο υ περὶ αὐτῶν τῶν τ ρ α ν ὴ ν μ α ρ ῶ

ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΙΣ. — Τί θὰ ἔγραφεν ἡ ἐκ καταζούσης φθίσσεως ἀποθανούσα Ἐκαθημερινῆ, ἐάν ἐξῆ σήμερον, περὶ τοῦ ἀρχαιοκαπηλικοῦ ζητήματος;

■ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ. — Ὁ ἡμέτερος εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν ἐφοβήθη, λέγουσιν, μήπως τὸ ἐνταῦθα ἐμπορικὸν στοιχεῖον ἐπιρρέασῃ τοὺς ἐνόρκους ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος αὐτῶν καὶ προσδιώρισεν τὴν δίκην αὐτῶν ἐν Ἰαμίας. Ἄλλ' ἀρκεῖ νὰ ρίψητε ἐν ἀπλοῦν βλέμμα ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων ἵνα πεισθῆτε ὅτι οἱ φόβοι τοῦ κ. εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν ἦσαν ἀνυπόστατοι, ἀδικαιολόγητοι. Ἀκούσατε ὀνόματα ἐνόρκων: Ἀριστείδης Παπούδωφ, Γεώργιος Μιστριώτης, καθηγητῆς, Ἰω. Πανταζίδης, καθηγητῆς, Στέφ. Κουμανούδης ἐπίσης, Μιχαὴλ Μελάς, Θ. Νέγρης, Λεωνίδας Βάφας, ἰατρός, Ἀνέστης Κωνσταντινίδης, Θ. Φιντικλῆς, δικηγόρος, Εὐριπίδης Χοιδᾶς, Παῦλος Ἰωαννίδης, Χρῆστος Βουρνάζος, Νικόλαος Μάνος, ἐκατομμυριοχός, Λεωνίδας Χαμπούρης, Δ. Κατερινόπουλος, ἰατρός, Δ. Κοκκίδης ἀστρονόμος, μὴ ἀρνηθεὶς τὰ ἐπίγεια, Ἰω. Βάμβας, Ἀντώνιος Σηπλιόπουλος, ἐκατομμυριοχός, Σάβας Κέντρος, ὁ ὑπετός τῶν ἐξοδόχων, Παναγῆς Κυριακός, ὁ δολομυαλὸς καὶ κρῖσις, κλπ. κλπ. ἐπιστήμονες, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, ἄνθρωποι πεφωτισμένοι καὶ πεπειραμένοι ἀποτελοῦντες τὸ ἄθος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐνόρκων, ἱκανοὶ νὰ ἐνοήσωσι τὰ λεπτότερα ζητήματα καὶ ν' ἀκροασθῶσιν ἐγγρηγορῶτες, μετὰ ζωηρᾶς ἀντιλήψεως πασῶν τῶν ἐπὶ δικαστηρίου ἀγορευσεων, ἀνεξάρτητοι καὶ μὴ καταπίνοντες τὸ δέλεαρ τῆς δωροδοκίας. Ἐχει τοιούτους ἐνόρκους ἡ Ἰαμίας; Ἐπειτα ἐδῶ ἡ δίκη θὰ παρηκολουθεῖται καὶ ὑπ' ἀκρατηρίου διαφορετικοῦ καὶ ὑπὸ δημοσιογραφίας κραταιᾶς, ἧς οἱ Κέρβεροι στενογράφοι θὰ παρηκολοῦθουν πάσας τὰς λεπτομερείας καὶ θὰ εἶχον εὐθὺς ἐνήμερον τὸ δημόσιον περὶ τῶν κατ' αὐτὴν. Τοιαύτη δίκη ἔπρεπε νὰ δικασθῆ ἐδῶ πανηγυρικῶς καὶ εἶναι

μεν, ἀφ' οὗ φίλος διευθυντής κ. Νικολαΐδης μᾶς ἐνθουμηθῆ στέλλων καὶ εἰς τὸν **Ρ α μ π α γ ᾶ** τὸ διαρκές του δημοσιογραφικὸν εἰσιτήριον. Μόνον τὰς Γερμανίδας τῆς μουσικῆς αὐτοῦ εἶδομεν.

Εἶναι ὅλαι τέρατα καλλονῆς καὶ ἀρμόζουσι εἰς τὸν **Ὁ ρ φ έ α** δστις, ὡς γνωστὸν, ἐξημέρονα τὰ τέρατα διὰ τῆς μουσικῆς του.

* *

Τὸ **Τ σ ί ρ κ ο λ ο** καὶ οἱ **Λ έ ο ν τ ε ς** τῶν Μίστερ Μπούτ καὶ Γκρέγορ, θὰ μᾶς ἐκπλήξουσι τὴν προσεχῆ Κυριακῆν. Πρῶτην φοράν αἱ Ἀθηναὶ θὰ ἰδοῦν τὸσφ τέλεια ἱπποδρομικὰ γυμνάσματα, καὶ τὸσφ ποικιλίαν αὐτῶν. Ἐπρόκειτο νὰ ἔλθουν γλιγωρότερα, ἀλλὰ τοὺς ἐκράτησαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου ἐτρέλλαναν κόσμον, εἰσπράττοντες καθ' ἑκάστην μέχρι τεσσάρων χιλιάδων φράγκων ἔσπραξιν. Δὲν θὰ μείνῃ ἄνθρωπος νὰ μὴ θελήσῃ νὰ ἰδῆ τὸν μοναδικὸν θίασον ἐν ᾧ δὲν θὰ εἰςέρῃς τί νὰ πρωτοθεωμάσῃς. "Ὅσοι θέλετε νὰ λάβετε ἰδέαν περὶ τοῦ τί ἔχει νὰ γείνῃ, πηγαίνετε νὰ πάρετε μία πολιτικὴ μαστίχα, μὲ μεζὲ τ ο υ ρ σ ἰ θαυμασίον εἰς τοῦ **Ἰ μ π ρ ε σ α ρ ἰ ο υ** φίλου κῦρ Παναγῆ Τσίγκρη ἢ **Ρ ᾶ ς** Ἀρ ο ῦ ρ α, ῥοφῶντες καὶ τὸν πουθενὰ ἄλλου μὴ εὐρισκόμενον ν α ρ γ ἰ λ έ ν του, καὶ ζητήσατε νὰ σᾶς δείξῃ ὁ ἴδιος μερικὰ ν ο ῦ μ ε ρ α. Εἶνέ τι ἀπίστευτον αὐτὰ τὰ ν ο ῦ μ ε ρ α !

Η ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ

Εἰς τὸ φέρον τὸ ῥάβδον τοῦτο ὄνομα **Ξ ε ν ο ὁ χ ε ἰ ο ν** τῆς ὀδοῦ Πανεπιστημίου εἶναι ὅλα ἀντάξια τοῦ ὀνόματός του· ὅλα ῥάβδα. Διὰ τοῦτο ἡ πολυπληθὴς πελατεία του εἶναι κατεχαρακτημένη, τὸ ὑποστηρίζει φανατικῶς. Ὁ Διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Γεώργιος Ἀγγελῆς, λίαν εὐσυνειδήτως ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς λαμπρᾶς φήμης του, προσεκτικώτατος ὢν καὶ λίαν ἐκλεκτικὸς εἰς τὸ φούνισμα. Ἐχων δὲ μάγειρον τὸν πεπειραμένον **Μαστρο-Δῆμον** καὶ ὑπαλλήλους τοὺς δυσευρέτους διὰ τὴν γοργότητα καὶ προθυμίαν καὶ εὐγένειαν **Νίκου** καὶ **Γιῶργη**, ἐχόρδισεν ὡς ἀγγλικὸν χρονόμετρον τὴν ἐργασίαν του. Εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον αὐτὸ μόνον πίνετε καὶ τερψιλαργύγιον λεμονομυρωδάτην, μαστίχα τῶν **Καλαμῶν** συνοδευομένην μὲ τὴν γλυκομελάχρουν πατριώτισσάν τῆς ἐλθάν.

Τρέξατε Λούκουλλοι! Ἡ μαστίχα του εἶναι τοῦ περιφήμου μα-

ετιγοποιῦ τῶν **Καλαμῶν** **Κολοκοῦνη**, ὁ ὅποτος δὲν προφθάνει νὰ πωλῆ.

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Ἐμάθομεν ὅτι Κύριός τις, ἐν τῇ καφεῖφ **Ταρούση** ἰδὼν τὸν **Ρ Ἀ Μ Π Α Γ Ἀ Ν** καὶ ἀναγνώσας τὸ ποίημα τῶν **ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΩΝ** ἔσχισε τὸ φύλλον μετὰ θυμοῦ. Διὰ τί ἄρα γε; Θὰ προσπαθῶσμεν νὰ πληροφορηθῶμεν καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν. Εἴμεθα περιέργοι νὰ μάθωμεν ἰδίως τί ἔ π α γ γ έ λ λ ε τ α ἰ, διότι πολλὰ διαδίδονται. **Μ ἦ ν ἄ τρέχη τίποτε;**

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΙΝΗ

Ὀδὸς Ἐρμοῦ ἀριθ. 14, παραπλεύρως τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας.

Ἐκομίσθησαν πάλιν ἀρώματα καὶ μύρα νωπότατα, καὶ πάντα τ' ἀπαιτούμενα πρὸς καλλωπισμὸν καὶ ἐξωραϊσμὸν τοῦ προσώπου καὶ τῆς κόμης. Σάπωνες δίδοντες λευκότητα κατὰβρότητα εἰς τὴν ἐπιδερμίδα τῶν χειρῶν. Λαιμοδέται, χειρόκτια, κτένια κτλ. Τὸ κουρεῖον μένει ἀνοικτὸν διαρκῶς μέχρι τῆς 9 ὥρας τῆς νυκτός, μὲ τεχνίτας πάντοτε ἐτοιμους ὅπως περιποιηθῶσι τὸν πελάτην.

Τὸ κατάστημα δέχεται συνδρομητὰς μηνιαίους ἐντὸς αὐτοῦ ἡ κατ' οἶκον.

Τ ε λ ε υ τ α ἰ ὥ ρ α.— Ἐφθασαν, ἐφθασαν καὶ τ' ἀναμενόμενα ε ὕ ὠ δ η μ ο λ υ β ὀ ο κ ὸ ν ὀ υ λ α.

ΠΑΡΑΧΩΡΕΙΤΑΙ, ἄνευ ἐνοικίου, καὶ μετὰ πάντων τῶν ἀναγκασιούτων σκευῶν, τὸ ἐν τῇ οἰνοπωλείφ τῆς **Ὀ μ ο ν ο ἰ α ς**, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, μαγειρικὸν τμήμα. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἐν αὐτῇ διευθυντὴν κ. **Νικήταν Καλογιάννην.**

Παρελθόντα φύλλα τῆς δευτέρας περιόδου πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφεῖφ τοῦ «Ραμπαγᾶ» ἀντὶ 10 μόνον λεπτῶν.

— Ἐγείναν ἐρευναι διὰ τὴν τὸσφ παράδοξον ἐξαφάνισιν τοῦ φανοῦ;

— Ἐθεσα εἰς ἐνέργειαν τὰ πονηρότερα λαγωνικὰ μας.

Ἐως τώρα, τίποτε δὲν ἀνεκάλυψαν· ἀλλὰ μὲ ἀνήγγειλαν ὅτι σήμερον θὰ λάβω σπουδαίαν ἀνακοίνωσιν.

— **Καλά.** Κάλεσε τοὺς ἀνθρώπους μας.

Ὁ νεώτερος τῶν δύο ἠγέρθη καὶ ὤθησε τέσσαρα ἡλεκτρικὰ κομβία, ἐπὶ τῶν τεσσάρων τοίχων.

Δεξιόθεν ἐνεφανίσθη πελώριος Ἀλβανὸς μὲ **σέλαχι** μεστὸν πιστολιῶν καὶ **χατζαρίων**, μὲ ἀνεστραμμένον τὸν μύστακα, ὑπερῆφανον τὸ βλέμμα καὶ τὴν πυγμὴν ἐπὶ τοῦ γόμφου· τύπος ὃν ἠδύνασο νὰ χύσῃς ὄρειχάλκινον καὶ νὰ κοσμήσῃς δι' αὐτοῦ μέγα ὠρολόγιον ἐπίχρυσον.

Ἀριστερόθεν παρεσιέδυσσε δειλῶς γέρον Ἰουδαῖος μὲ φαρὸν καὶ διχαλωτὸν τὸ γένειον, γλίσχρως ἐνδεδυμένος κατὰ τὸ ἡμισυ ἀνατολικῶς καὶ εὐρωπαϊκῶς, ἄσχημος, λιγδωμένος, καμπουριασμένος, κίτρινος καὶ ρυτιδωμένος ὡς ἐκ μεμβράνης χειρόγραφον τοῦ μεσαίωκου.

Ἐκ τῆς τρίτης πλευρᾶς ἐξέθορον, ὡς διάβολος μετ' ἐλατηρίων, φαῦλός τις **Κιρκάσιος**, ὕψηλός φέρων ἐπὶ κεφαλῆς στρογγύλον σκούφον ἐκ δέρματος πρσβείου, καὶ φυσιογενήθης ἐπὶ τοῦ στήθους.

Τέλος εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης ἐπεφάνη παρισινὸν γύναιον, τὸ ὅποιον θὰ ἦτο ἄλλοτε νοστιμώτατον μὲ λίαν ἐπιδεικτικὴν ἐνδυμασίαν.

Οἱ τέσσαρες οὔτοι προῦχώρησαν χαιρετίζοντες, ὁ Ἰουδαῖος ταπεινῶς, ὁ Ἀλβανὸς μετὰ κομικῆς ὑπεροψίας, ὁ **Κιρκάσιος** μὲ σοβαρότητα Ἐμίρου καὶ ἡ **Γαλλίς** μὲ ἀνετὸν τὸ ἦθος.

Ἐν τούτοις ὁ πρεσβύτερος καὶ παχύτερος τῶν δύο προσωπιδοφόρων ἔλαβεν ἐπὶ τῶν προσκεφαλαίων, ἐφ' ὧν συνήθως ἐνεθρονίζετο, τὴν στάσιν πασσᾶ ἀχρωμένου ὑποδεστέρων αὐτοῦ.

Ἐδίπλωσε τὰς κνήμας του ὑφ' ἑαυτὸν καὶ ἐσταύρωσε τὰς χεῖράς του ἐπὶ τῆς προεξεχούσης γαστρὸς του· ἀκίνητος ὡς σινικὸν εἶδωλον, ἀνέμενε νὰ ἐρωτήσῃ ὁ σύντροφος αὐτοῦ τοὺς κληθέντας.

Ὁ σύντροφός του ἤρχισεν οὕτω:

— Σὺ, Ἰσκενδέρ, εἶπε τῇ Ἀλβανῷ, τί ἔχεις νὰ μᾶς πῆς; Τί γένον ἔτρεξε εἰς τὸ μαγαζὶ σου;

— Τίποτε ποῦ ν' ἀξίζει τὸν κόπο, νὰ τὸ μάθῃ ὁ μέγας ἄρχηγός, εἶπε μεγαλοπρεπῶς τὸ τέκνον τῶν ὀρέων· ἀλλὰ χθές ὑπεδέχθη ἓνα τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀδελφῶν μας, ὁ ὅποιος μὲ ἐπληροφόρησεν ὅτι δύο Ἀγγλοὶ, οἱ αἰχμαλωτισθέντες τὸν παρελθόντα μῆνα, ἠρνήθησαν νὰ πληρώσουν λύτρα. Ὁ ἀρχιληστὴς **Μαῦρος** ἠναγκάσθη νὰ τοὺς τουφεκίσῃ πρὸς παραδειγματισμὸν.

— Ὁ **Μαῦρος** δὲν τὸ ἔχει τίποτε νὰ τοὺς ἔχη τουφεκίσῃ, ἀν καὶ ἔλαβε τὰ χρήματα, ὑπέλαβε ζωνῶς ὁ ἐρωτήσας. Ὑποπτεύω ὅτι **ἐξεμπεδύσθη** τοὺς αἰχμαλώτους του,